

Museo do Pobo Galego

Instituto de estudos das identidades

115.

♩ = 88

Bemposta, Osoño, Vilardevós. Setembro 1979.

1) A-la-g. mi. ba na Cu-mu-ga-da por bai-xo da pen-le. Ua es-tán co-men-do An-cas u-nha u-l-ce u-nha o-ve-lla. Ai nun nun duc-me-te mi ne-ne ai nun nun que te quic-ro yo

variantes estróficas:

1) 2) falta 3) 4) 5) 6) 7) 8) 9)

Verín I,1,680. Varias veciñas.

L: 33.

Transcrición orixinal de Dorothe Schubarth publicada no Cancioneiro Popular Galego, recollido por Dorothe Schubarth e Antón Santamarina, editado pola Fundación Pedro Barrié de la Maza, Conde de Fenosa, no 1984.

Alá arriba na Currugada
por baixo da pentella
están comendo xuncas
unha vaca e unha ovella.

Ai run run
duérmete mi nene
ai run run
que te quero yo.

Ai qué neno tan bonito
ai que neno tan gallardeiro
ai qué neno tan bonito
para nacer nun palleiro

Ai run run...

Ai que neno tan bonito
ai que ganiñas me dan
de comerlle a cara a bicos
de gordo e ... que está

Ai run run...

Ai que neno tan bonito
que cariña tan galana
é rubiño coma o ouro
é blanquiño coma a prata

Ai run run...

Pobre paxariña
por onde mexarás
por outro buratiño
que teño máis alá

Ai run run...

...
paxariño no lameiro
veu un paxariño
e tapoulle o mexadeiro.

Ai run run...